

Maandelijksche referaten van Tijdschriften
uitgebracht in de Rotterdamsche tand-
heelkundige vereeniging.

DENTAL COSMOS, Juni 1903.

Ch. H. Land. Porcelain Dental Art. Schrijver wijst er op, dat hij reeds in 1885 tot 1888 in de meeste landen paten-ten heeft genomen op inlay-work van porselein, glas, goud en kaoutchouk. Hij beschrijft verscheidene van zijn methodes, bijzonder uitvoerig de platinakappen over van glazuur ont-blootte voortanden. De kappen worden met porselein over-trokken, en op de tanden (met levende pulpa) gecementeerd,

S. G. Perry. De kunst in de tandheelkundige praktijk. Na uitgebreide abstrakte beschouwingen over de kunst, over het ideale en realistische, prijst de schrijver de schoonheden van een normaal gebit. Hij dringt er op aan, bij het herstel van defecten steeds te trachten de oorspronkelijke schoonheid van het object te bereiken, en wijst op de moeilijkheden, die ons in dat opzicht door den eisch van duurzaamheid, door de gevoeligheid van den patiënt en zijn gebrek aan tijd en geld in den weg worden gelegd. Hij beschrijft een combi-natie van separator en matrix, en wenscht ook in ons instru-mentarium de behoefte naar schoonheid vervuld te zien.

R. Ottolengui kritiseert het door dr. Angle aanbevolen metalen verband, dat in geval van protusie der onderkaak, na wederzijdsche excisie van een segment der kaak, de fixatie der drie kaakdeelen zou moeten bewerkstelligen. Hij zou in een dergelijk geval een overkapping van alle boven- en ondertanden in een stuk uit metaal maken. Dit verband zou niet gecementeerd, maar uitneembaar zijn, en door kinbandjes in positie gehouden worden. Bij kaakfracturen heeft de schrijver met zoodanig verband uitstekende resultaten bereikt.

S. T. Metcalf. Reminiscences. Een tachtigjarige tandarts werpt een blik terug op de ontwikkeling van onze kunst, die hij doorleefd heeft; het noncohaesieve en het cohaesieve goud, het amalgaam, de extractie instrumenten en de hand-, voet- en elektrische boormethodes, de kaoutchouk, de cementen, aether en chloroform, alles heeft hij zien komen met wantrouwen en met enthousiasme zien ontvangen, en veel is weer verdwenen en door nieuwe en betere methodes vervangen. Maar de beste basis voor de praktijk is gebleven zindelijkheid, oprechtheid en generositeit in ieder opzicht.

C. WITTHAUS.

DENTAL COSMOS, Juli 1903.

E. C. Kirk. Eene bijdrage tot de studie van het metabolisme.

Als er bij patiënten met echte pyorrhoea alveolaris algemeene constitutioneele ziekteverschijnselen, vooral van de spijsvertering, aanwezig zijn, dan waarschuwt *Kirk*, dezen als een gevolg van de pyorrhoea te beschouwen. Zij zijn er in de meeste gevallen de predisponerende oorzaak van, en bestaan al lang voor dat de pyorrhoea bemerkt wordt. De levensverschijnselen in de weefsels van het lichaam zijn

zoowel aan assimileerenden als van dissimileerenden aard, er worden uit eenvoudige stoffen gecompliceerde opgebouwd, er worden hoogere verbindingen gesplitst in lagere, waarna de laatsten voor een groot gedeelte het lichaam verlaten. Een stoornis in deze ingewikkelde chemische processen leidt tot constitutioneele zwakte, waardoor het weerstandsvermogen tegen ziekteaanvallen vermindert en o. a. een dispositie voor alveolair-pyorrhoea ontstaat. Kirk is door zijn onderzoekingen tot het resultaat gekomen, dat er bij stoornissen van de dissimileerende processen soms in de urine calcium-oxalaat en natrium-oxalaat en calcium-lactaat en lacto-phosphaat gevonden worden, de laatsten vooral bij functioneele stoornissen van de lever. Deze abnormale ontbindingsproducten wijzen op een weefsel-honger en weefsel-intoxicatie, factoren die de verminderde vitale kracht en de dispositie voor alveolair-pyorrhoea verklaarbaar maken.

S. I. Spence. Bijzondere eigenschappen van gips. Gips zet na het hard worden uit, zoowel onmiddellijk, als ook nog den eersten dag en eindelijk bij het nat vulcaniseeren. Een bijvoeging van kalium-aluin vermindert dit uitzetten eenigszins. Het lange aanroeren van gips bevordert het snelle hardworden onder warmtevorming, en leidt tot veel grooter uitzetting dan kort aanmengen. Spence bespreekt nog de inkrimping van de afdrukmaterialen en van kaoutchouk, en beveelt de door hem gefabriceerde gipssoorten aan, die niet uitzetten, een zachte, voor afdrukken, en een zeer harde, voor modellen.

F. A. Gormly: Articulatie en Articulators. geeft een beschrijving van het kaakgewricht en wijst op het gewicht van een correcte articulatie der tanden.

E. S. Talbot deelt mede dat de D. D. S. graad door de American Medical Association erkend is, als voorwaarde voor het lidmaatschap.

W. A. Fishburn: Facial Neuralgia. De aangezichtsneuralgien van dentalen oorsprong kunnen op sensibel tandbeen, op chronische pulpitiden, op calificatie en degeneratie van de pulpa, op chronische periodontitis en hypercementosis, en eindelijk op ingeknelde tanden baseeren. *Fishburn* beschrijft twee gevallen uit zijn praktijk.

C. L. Goddard: The College Man. Schrijver pleit voor universitair hooger onderwijs als voorbereiding tot de studie der tandheelkunde, en wenscht de voorbereidende studie-jaren op de universiteiten, die dental departments hebben, zooveel waarde toe te kennen dat de kandidaten tot het tweede jaar van het tandheilkundige studieplan worden toegelaten.

WITTHAUS.

OESTERREICH-UNGARISCHE VIERTELJAHRSSCHRIFT
FÜR ZAHNHEILKUNDE, Juli 1903.

O. Zsigmondy: Over het ontstaan van de spleten in het glazuur van de kauwvlakten fissuren der molaren en praemolaren.

In 80 pCt. van de onderzochte tanden (praemolaren) werden op den bodem der fissuur spleten, tot $1\frac{1}{2}$ mM. diep, 0,024 tot 0,014 mM. breed, gevonden, die gewoonlijk in de diepte, nabij het tandbeen 3—4 maal breeder waren dan aan de oppervlakte. Het ontstaan van deze spleten is daaraan toe te schrijven, dat de calcificatie op de punten der kauweuvels begint, en eerst nadat het glazuur van de kauweuvels voor het grootste gedeelte gevormd is, treedt een calcificatie

in de verbindende fissuren op. De glazuur vormende organen van twee kauwheuvcls naderen elkaar tot op zeer korten afstand, waarna de glazuurvormende cellen in de diepte der fissuur, waarheen ten slotte de voedingsstoffen niet meer kunnen doordringen, het eerst oblitereeren, derwijl de voeding en calcificatie aan de oppervlakte langer aanhoudt. Hoe hooger en hoe dichter bij elkaar de kauwheuvcls, des te grooter zijn de spleten.

A. Körbitz: Het inzetten van porseleinvullingen.

Blijkt de vulling te groot, om gemakkelijk op hare plaats gebracht te worden, dan moet men haar aan den ingang van de caviteit plaatsen, om te zien, op welke plaatsen, op den bodem zoowel als op de oppervlakte, zij afgeslepen moet worden. Ook kan men, waar het aanleggen van den separator moeilijkheden oplevert, een momentane separatie verkrijgen, door de beide tanden met een sterke zijden ligatuur te omgeven en aan de vrije einden door een assistent flink te laten trekken. Voor cement wordt een speciaal voor porseleinvullingen gemaakt praeparaat van Lyntoncement aanbevolen, bij iedere portie hiervan vindt men battist bandjes, die voor het aandrukken van approximale vullingen zeer geschikt zijn. De vulling wordt met vaseline bedekt, om haar korten tijd voor de inwerking van speeksel te beschermen.

A. Müller: Behooren preparaten, die zeep bevatten, voor het onderhoud der tanden gebruikt te worden?

Deze vraag wordt beslist negatief beantwoord. Schrijver heeft opgemerkt, dat door het gebruik van tandzeepen de tanden voor korten tijd lichter, maar spoedig geeler van kleur worden, dat hierbij de onderste fronttanden wel minder kalk aanzetten, maar veel meer tot caries gedisponeerd zijn,

dan zonder gebruik van zeep. Ook een gevoeligheid tegen mechanische en thermische prikkels, en wigvormige defecten, zouden het gevolg van het gebruik der zeeppreparaten zijn, eindelijk ook hyperaemie van het tandvleesch. De meeste zeepen bevatten of vrij alkali, dat reeds in sterke verdunning het epitheel van het mondslijmvlies en de organische substantie van het tandbeen aantast, of vrij vet, dat door ontbinding schadelijke vetzuren vormt. Zelfs de absoluut neutrale zeepen worden door oplossing in water ontleed.

Th. Dependorf geeft het slot van zijn mededeelingen betreffende de histologie van tandvleesch en wangslimvlies.

C. WITTHAUS.

Het Augustusnummer der „Items of interest.”

Als eerste hoofdstuk een betoog over de afwijkingen in de menselijke tandformule door John Humphries, Birmingham. Uitgaande van het oorspronkelijk aantal (44) vergelijkt hij de verschillends dentes, die bij de dieren verloren zijn gegaan in den loop der tijden en knoopt er een kort betoog aan vast. Dan beschouwt hij het menselijk gebit en geeft eenige voorbeelden van overtollige en verdwenen dentes.

Als tweede hoofdstuk een zoogenaamde retrursie van beide kaken, door Ottolengui, N.-York. Behandeling bestaat in extractie der 4 eerste bicuspidaten en het laten dragen van een apparaat in de bovenkaak.

Als derde hoofdstuk een lezing van dr. J. Bond Littig over het toepassen van eenvoudige methodes bij tandregulatie. Lezer is van oordeel, dat, waar na extractie een vlugge regulatie te verkrijgen is, deze methode te verkiezen is, boven de langdurige zonder extractie. Hij is van oordeel dat wij er zijn voor de patiënten en niet omgekeerd om

hun te kunnen toonen wat een orthodontist vermag. Tevens geeft hij een teekening van een eenvoudig instrumentje om draad te buigen.

Als vierde hoofdstuk een zeer belangrijke lezing over de vraag hoe een tandarts in de praktijk de asepsis behartigen moet en in hoeverre hem dat mogelijk is.

Als vijfde hoofdstuk een betoog van Dr. Max Greenbaum over oude denkbeelden met betrekking tot Pyorrhoea Alveolaris, tot nieuwe denkbeelden komt hij dus niet, alleen toont hij aan dat in de oude veel goeds ligt.

Hierop volgt een toespraak van Dr. B. H. Walker, die zeer sympathiek is, en Society Discussions of the Second District Dental Society, beide van de redactie, een korte beschouwing over de verhouding tusschen den orthodontist en den tandarts, het al of niet mogelijke van een samenwerking als zoodanige specialiteit naast anderen of in een persoon vereenigd is. Verder de bespreking van eenige medicamenten waaronder gemeld: Beta Eucaine hydrochloratum, Formalin, Paraform, Sublamine, Trikesol en Kresamine, boekbeoordeeling van „A manual on dental Metallurgy” van Ernest A. Smith, en „Success in dental practice” van Dr. C. N. Johnson.

Onder de correspondentie nog een artikel om kinderjuffrouwen tandheelkundige opleiding te geven.

Eindelijk een herdenking van gestorven collega's, w. o. : Dr. F. O. Hills, Washington, Dr. Wm. A. Lyon, Dr. D. C. White en Dr. Otto Arnold.

E. PESTMAN KONING.